

श्रीअन्तु प्रकाशन (प्रा.)लि.

पूर्वाञ्चल

Purwanchal National Daily

सूचना

‘आर्थिक सशक्तिकरणसहितको सामाजिक जागरण: ग्रामीण तथा शहरी महिलाको जीवनस्तर रुपान्तरण’

नेपाल सरकार
सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालय
सूचना तथा प्रसारण विभाग

वर्ष : २४ ◆ अङ्क : २६४ ◆ पृष्ठ ६ ◆ वित्तमोड ◆ वि.सं. २०७६ साउन २५ गते शनिवार (Saturday, August 10, 2019) नेपाल सम्बत् १९३९ Web : www.purwanchaldaily.com ◆ मूल्य रु. : ५/- भारतमा भा.रु. : ४/-

फोहोर जलाएपछि स्थानीय आन्दोलित

वित्तमोड, साउन २५। भूपाको दमकमा रहेको लाइफलाइन अस्पतालले आफूले उत्सर्जन गरेको फोहोर मापदण्ड विपरीत अस्पताल परिसरमै जलाउने गरेको पाइएको छ।

अस्पतालबाट निस्किएको फोहोर अस्पताल परिसरमै जलाउँदा भाइरलको समस्या देखापरेको भन्दै स्थानीयवासी आन्दोलित बनेका छन्। स्वास्थ्य संस्था स्थापना, सञ्चालन

तथा स्तरोन्नति मापदण्ड सम्बन्धी निर्देशिका- २०७०मा ‘अस्पतालबाट निष्काशन हुने सामान्य तथा चिकित्साजन्य फोहोरमैला प्रकृति अनुसार स्रोतमै अलग-अलग छुट्याउने, संकलन तथा उचित विसर्जन गर्ने व्यवस्था मिलाउनुपर्ने हुन्छ’- भनिएको छ।

त्यस्तै फोहोरमैला व्यवस्थापन नियमावली २०७०मा स्वास्थ्य (बाँकी अन्तिम पृष्ठमा)

यौन तथा प्रजनन रोगका विरामीहरूका लागि खुशीको खबर

साउन २५ गते मंगलबारका दिन काठमाडौँबाट आउनु हुने विशेषज्ञ डाक्टरद्वारा सेवा दिइने हुँदा विरामीहरूले मौकाको फाइदा लिनुहोला।

हाम्रा सेवाहरू: सबै खालका शारीरिक तथा मानसिक यौन समस्याहरू, पुख्रमा हुने शीघ्रपतन, धातु खस्ने, यौन सन्तुष्टि नहुने, यौन चाहना नहुने, चिलाउने, स्वप्नदोष, सव्वा यौन रोग साथै उमेर अनुसार यौन अंगको विकास नहुने, मसिनाहरूको महिनावारी गडबडी, सेतोपानी बग्ने, तल्लो घेट दुख्ने, ब्रॉफोपन, डाड दुख्ने, यौन सम्बन्धी सबै खालका समस्याहरूको सफल उपचार। त्यस्तै गरी महिला तथा पुख्रमा हुने निस्तानपनको विशेष परामर्श तथा सफल उपचार गरिन्छ।

माता मनकामना आयुर्वेद क्लिनिक

अनुवा पुल पूर्व दक्षिण, निलो सिसा भएको घर,
वित्तमोड, भूपा (०२३-५४४३३३, मो. ९८४२७५७६०४)

सञ्जीवनी अस्पतालमा विशेष डाक्टरहरूको सेवा

डा. सीपी यादव

वरिष्ठ मुटु रोग विशेषज्ञ
अब २४ सै घण्टा

दैनिक सेवाहरू:

- बालरोग सेवा
- स्त्री तथा प्रसूति सेवा
- फिजिसियन (मधुमेह, प्रसर, घेट, छाती तथा थाइराइड) सेवा
- नाक, कान, घाँटी रोग सेवा
- हाडजोर्नी तथा नशा रोग विशेषज्ञ
- छाता तथा यौन रोग सेवा
- भिडियो एक्स-रे सेवा

नोट: ओपीडी सेवा, विहान ९ बजेदेखि ५ बजेसम्म। २४ सै घण्टा इमरजेन्सी तथा ICU सेवा

सञ्जीवनी अस्पताल प्रालि

वित्तमोड-१, भूपा (०२३-५४४२६०)

Career Opportunity

Green Field World School announces vacancies for deserving candidates for the following positions.

S.N.	Position	Level	Qualification
1.	Mathematics Teacher	Secondary/L.S./Primary	Masters/Bachelor
2.	Science Teacher	Lower Secondary	Bachelor

Candidates having sound educational and English background may visit the school office within 26th of Sharwan along with their CV and handwritten application.

Green Field World School

Birtamode-1 (ph: 9867662346/ 023-542208)

जेनेरल मेनेजर आवश्यकता

एक प्रतिष्ठित इन्डस्ट्रिजका लागि जेनेरल मेनेजरको आवश्यकता भएको हुँदा तपसिलका योग्यता भएका इच्छुकले आफ्नो बायोडाटा यही श्रावण ३० गतेभित्रमा इमेलमार्फत तपसिलको ठेगानामा पठाउनु हुन यो आवश्यकताको विज्ञापन प्रकाशित गरिएको छ।

आवश्यक कागजात र योग्यता :

शैक्षिक योग्यता : MBA/MBS

- कुनै कम्पनी वा इन्डस्ट्रिजमा न्यूनतम १ वर्ष कार्य गरेको हुनुपर्नेछ।

- मोटरसाइकलको लाइसेन्स भएको हुनुपर्नेछ।

तलब सुविधा : न्यूनतम ३०,०००/- (तीस हजार) सेवासुविधा थप गरिने छ।

सम्पर्क नं. : ९८०२७७१०४९

इमेल: sales@mizajnepal.com

रेडियोलोजिष्ट पक्राउ परेपछि...

वित्तमोड, साउन २५

इलाका प्रहरी कार्यालय दमकले सीटीस्क्यान मेसिन विक्री गर्दा ठगी गरेको आरोपमा एक व्यक्तिलाई पक्राउ गरेको छ।

पक्राउ पर्नेमा विराटनगर घर भएका रेडियोलोजिष्ट डा. सुनिल देव रहेका छन्। प्रहरीले उनलाई लाइफलाइन अस्पताल प्रालिका अध्यक्ष डा. तिलकचन्द्र साहलाई सीटीस्क्यान मेसिन विक्री गर्दा ठगी गरेको आरोपमा पक्राउ गरेको हो।

पक्राउ परेका देवलाई प्रहरीले ठगी मुद्दामा दुईपटक अदालतबाट म्याद थप गरी अनुसन्धान गरिरहेको इलाका प्रहरी कार्यालय दमकका प्रहरी नायव उपरीक्षक श्यामल सुब्बाले बताए। उनले भने- रेडियोलोजिष्ट देवले दश वर्ष अघि डा. साहलाई सीटीस्क्यान मेसिन विक्री गरेको र लेनदेनमा समस्या रहेछ, डा. साहको उजुरीका आधारमा उनलाई हामीले नियन्त्रणमा लिएका हौं। पक्राउ परेका रेडियोलोजिष्ट अहिले इलाका प्रहरी कार्यालय दमकको नियन्त्रणमा छन्।

श्रोतका अनुसार रेडियोलोजिष्ट देवले डा. साहलाई ५० लाख रुपैयाँमा सीटी स्क्यान मेसिन खरिद गर्न सहयोग पुर्याएका थिए। डा. साहले रेडियोलोजिष्ट देवलाई ३२ लाख रुपैयाँ उपलब्ध गराएपछि वान स्लाइस सीटी स्क्यान मेसिन भारतको दिल्लीबाट खरिद गरिदिएका थिए। तर, स्वास्थ्य मन्त्रालयले वान स्लाइसको सीटी स्क्यान प्रयोगमा रोक लगाएपछि डा. साहले सीटी स्क्यान प्रयोगमा ल्याएका थिएनन्। स्रोत भन्छ- रोकिएको पैसा मागेपछि डा. साहले देवलाई उल्टै ठगी मुद्दा दर्ता गराएका हुन्।

सीटी स्क्यानको मूल्य फण्डे दुई करोड रुपैयाँ पर्ने बताइएको छ। डा. साहले देवको सहयोगमा भारतको एक अस्पतालबाट ५० लाखमा मेसिन खरिद गरेको बताइन्छ। रेडियोलोजिष्ट देवले खरिद गर्न सहयोग गरेर ल्याएको सीटीस्क्यान मेसिन अहिले डा. साहसँग नै रहेको बताइएको छ। तर, डा. देवले अहिलेसम्म पनि आफूलाई सीटीस्क्यान मेसिन नदिएको डा. साहले आरोप लगाएका छन्।

लुकाइयो सीटी स्क्यान मेसिन

वान स्लाइसको सीटी स्क्यान मेसिन प्रयोगमा सरकारले नै रोक लगाएपछि लाइफलाइन अस्पतालका अध्यक्ष डा. साहले वान स्लाइसको एक थान मेसिन लुकाएको खुलेको छ। उनले इलाका प्रहरी कार्यालय दमकका प्रहरी नायव उपरीक्षक सुब्बाको आडमा उक्त मेसिन लुकाएको खुलेको हो।

पूर्वाञ्चल दैनिकको टोली शुरुवार अस्पताल परिसर पुग्दा डा. साहले नै सञ्चालन गरेको सीटीस्क्यान सेवा दिने घरमा उक्त मेसिन लुकाएको भेटेको थियो। देवसँग लेनदेनमा कुरा नमिलेपछि उनले उक्त सीटी स्क्यान मेसिन लुकाएका हुन्। १० वर्ष अघि खरिद गरिएको सो मेसिन अहिले बन्द बाकसमा राखिएको छ। तर, डा. साहले उक्त (बाँकी अन्तिम पृष्ठमा)

ADMISSION OPEN

SIKKIM MANIPAL INSTITUTE OF TECHNOLOGY

NAAC Accredited | AICTE Approved | ISO 9001:2015
12.8 Crore (NPR) Grant by Niti Aayog - Govt of India
12th Rank in Private Engineering Colleges of India - India Today, June 2018

FACILITIES

- Shopping Centre, Post Office, Health Centre, Bank, ATMs.
- Well stocked modern library with separate Digital Library.
- Twin sharing furnished rooms with attached bathroom.
- Indoor Sports Complex with Swimming Pool, Bowling Alley, Squash Court, Gym Hall/Football, Tennis Court, Badminton Court/Basketball Court etc.

B.TECH COURSES

Civil | Mechanical
Electrical & Electronics
Information Technology
Electronics & Communication

OTHER COURSES

BBA | BCA | MBA | MCA
M.Tech (all branches)
M.Sc (Chem/Phy/Maths)

WHY SMIT?

- Campus only 108km away from Kakarvitta
- Excellent Placement records
- Highest Salary offered 35 Lakhs NPR per year
- No middleman/agent involved during admissions
- Sikkim shares similar cultural geography with Nepal

Contact: +91-9733033173 | +91-9933801446

Sikkim Manipal Institute of Technology, Majhitar, Rangpo, East Sikkim, India

चुरोटको बढामा आफ्नै खुद्राको तस्वीर भेटेपछि...

भूपा, साउन २५। पूर्वी फ्रान्समा एक ६० वर्षीय व्यक्तिले चुरोटको बढामा आफ्नो काटिएको खुद्राको तस्वीर प्रयोग गरिएको थाहा पाउँदा आफू अवाक भएको बताएका छन्।

उक्त तस्वीर धूमपानबाट हुन सक्ने सम्भावित खतराको चेतावनी दिन प्रयोग गरिएको थियो। तर, उक्त तस्वीर प्रयोग गर्न उनको अनुमति भने लिइएको थिएन। चुरोटको बढामा प्रकाशित उक्त तस्वीरसँगै लेखिएको थियो- धूमपानले तपाईंको धमनीलाई अवरुद्ध गरिदिन्छ।

तर हिजोआज फ्रान्सको मेट्स शहरमा बस्दै आएका ती अल्बानियाली नागरिकका अनुसार उनले सन् १९९७मा अल्बानियामा भएको बन्दुक आक्रमणमा परेर आफ्नो

(बाँकी अन्तिम पृष्ठमा)

◆ T.U. Equivalent Degree ◆ Approved by Ministry of Education, Nepal

ADMISSION OPEN in BBA

BALMIKI LINCOLN COLLEGE

Birtamode, Jhapa
Tel. 023-542373 Mob. 9815999988
www.facebook.com/balmikilincoln | balmiki.lincoln@gmail.com

जन्मदिनमा बालबालिकालाई सहयोग

भापा, साउन २५। वैदेशिक रोजगारीको सिलसिलामा युईमा १५ वर्ष काम गरेका भापाका एक युवाले आफ्नो जन्मदिनको उपलक्ष्यमा असहाय बालबालिकाहरूको लागि स्थापना हुन लागेको अक्षयकोषमा रकम जम्मा गरेका छन्।

भापा बुद्धशान्ति गाउँपालिका वडा नम्बर-३का टीका कट्टेलले आफ्ना बुवाआमाको नाममा करिब १५ हजार रुपैयाँ जम्मा गरेका हुन्। टीकाले जन्मदिनको अवसरमा पार्टीको नाममा फजुल खर्च गर्नुभन्दा आफ्ना बुवा शिवभक्त र आमा विशुणुमायाको नाममा अक्षयकोषमा रकम जम्मा गर्दा बढी उपयोगी र सान्दर्भिक हुने ठहर गरी यो निर्णय गरेको बताएका छन्।

युईमा करिब १५ वर्षको रोजगारी पश्चात् ८ महिना अगाडि साउदी अरब पुगेका टीकाले भापाली समाज युईका संस्थापक केन्द्रीय सदस्य साथै अबुधाबी

क्षेत्रीय समितिमा पूर्व उपाध्यक्षको पदमा रहेर काम गरिसकेका छन्। समाजको सांस्कृतिक विभागमा काम गरिसकेका कट्टेल गायन क्षेत्रमा पनि निरन्तर अगाडि बढिरहेका छन्। उनले गायिका अनुज पन्तसँग 'उही बाटो, उही लक्ष्य, उस्तै हाम्रो चाहना छ...' बोलको युगल गीत रेकर्ड गरिसकेका छन्।

भापाली समाज युईका आजीवन सदस्य समेत रहेका कट्टेलले समाजले चालेको अभियानमा उक्त रकम हस्तान्तरण गरेका हुन्। युईको सक्रिय सामाजिक संस्था भापाली समाज युईले आफ्नो जिल्लाका असहाय बालबालिकाहरूको सहायताको लागि १० लाख रुपैयाँको अक्षय कोष स्थापना गर्ने अभियान अन्तिम चरणमा पुगेको जनाएको छ। यो अभियानमा आफ्नो नामवाट पनि थप ५ हजार रुपैयाँ गरी जम्मा २० हजार रुपैयाँ हस्तान्तरण

गरेको उनले जानकारी दिए। भापाली समाज युई अन्तर्गत रहेको अक्षय कोष संकलन तथा पूर्णता समितिमा संयोजक तथा गायक पारस लामाले टीका कट्टेलको यो सहयोग अनुकरणीय रहेको र समाजले उच्च मूल्यांकन गर्ने बताएका छन्।

जन्मदिनको उपलक्ष्यमा तत्काल नगरी समाजमा सकारात्मक सन्देश दिने टीकाको सोचप्रति भापाली समाज युईले आभार प्रकट गर्दै भापाली समाज युईका अध्यक्ष अशोक चापागाईले समाजका सबै आजीवन सदस्यलाई अक्षयकोष स्थापना गर्ने अभियानमा सहयोग गर्न आह्वान गरेका छन्।

यसै अभियानमा सारजहा क्षेत्रीय समितिमा कार्यरत प्रेमा सुब्बाले पनि आफ्नो जन्मदिनको अवसरमा गत फेब्रुअरीमा पाँच हजार रुपैयाँ जम्मा गरेकी थिइन्।

फोहोर ...

संस्थाजन्म हानिकारक फोहोरमैलाको निर्मलीकरण, प्रशोधन र व्यवस्थापन गरि नपुग्ने उल्लेख भए पनि लाइफलाइन अस्पतालले अस्पतालबाट निस्किएको सबै फोहोर जलाउने गरेको पाइएको हो।

ऐनको उपनिषय २ बमोजिम स्वीकृत प्राप्त स्वास्थ्य संस्थाले स्वास्थ्य संस्थाजन्म फोहोरमैलाको प्रशोधन, निर्मलीकरण एवम् व्यवस्थापन सम्बन्धी कार्य आफैले गर्नुपर्ने व्यवस्था गरेको भए पनि अस्पतालले वर्षौंदेखि अस्पतालबाट निस्किएको फोहोर यसैगरी जलाउँदै आएको स्थानीयको भनाइ छ।

प्रशासनलाई भने पनि अस्पतालले नेटर्को अर्का स्थानीयवासी पुण्य पोखरेल बताउँछन्। उनले भने- अस्पतालले फोहोर जलाएर छेउछाउमा बसिसक्नुभएको छैन, जति पटक भने पनि अस्पताल प्रशासन सुनेको नसुने भैं गर्छ।

यता अस्पताल प्रशासनले भने संयोगवस यस्तो भएको जनाएको छ। अस्पतालका मेडिकल डाइरेक्टर डा. भद्रुलाई आफूहरूले नियतवस यस्तो नगरको बताए। उनले भने- कामचौवाटी यस्तो गर्लती भयो होला, नगर पालिकासँग समन्वय गरेर फोहोर तत्काल व्यवस्थापन गर्छौं।

स्वास्थ्य संस्थाबाट उत्पादन तथा निष्काशन हुने सामान्य प्रकृतिका फोहोरमैला तथा स्वास्थ्य संस्थाजन्म

हानिकारक फोहोरमैलालाई प्रशोधित तथा निर्मलीकरण गरे पश्चात प्रशोधित उक्त फोहोरमैला समेतलाई स्थानीय निकायले सम्बन्धित स्वास्थ्य संस्थासँग सेवा शुल्क लिई विचर्जनको व्यवस्था मिलाउन सक्ने र स्वास्थ्य संस्थाजन्म संक्रमित फोहोर पूर्ण रुपमा निर्मलीकरण भए नभएको मान्यता प्राप्त प्रयोगशालाबाट जाँच गराई प्रमाणित गराउनुपर्ने हुन्छ।

तर, दमकमा रहेको लाइफलाइन अस्पतालबाट निस्किएको फोहोरलाई उचित व्यवस्थापन गरिएको छैन। जसले गर्दा रोगको संक्रमण फैलिएर पुनः सोही अस्पताल भर्ना हुनुपर्ने अवस्था सृजना भएको स्थानीयवासीको आरोप छ।

चुरोटको ...

खुट्टा गुमाएका हुन्। उनका बकिलले घटनाबारे थप जानकारी लिन युरोपेली आयोगमा सम्पर्क गर्दै छन्। गत वर्ष लक्ष्मन्जंगमा चुरोट खरिद गर्दा उनका छोराको उक्त तस्वीरको पहिचान गरेको फ्रान्सका सञ्चारमाध्यमहरूले जनाएका छन्। त्यसपछि त्यो वट्टा उनले घर लिएर गएका थिए।

मेरो भाइ लक्ष्मन्जंगबाट घर फर्कँदै थियो। फर्कनासाथ केही नभनी उसले चुरोटको एउटा ठूलो वट्टा टेबलमा राख्यो- उनको दिदीले एउटा स्थानीय पत्रिकालाई भनिन्- हामी अवाक भयौं। हामीले त्यो पत्त्या उँगै सकेनौं। सपरिवारले तस्वीर हेरेपछि त्यो आफ्नो बाबुको खुट्टा रहेको उनीहरूले निष्कर्ष निकाले। यो तस्वीर हाम्रो बुबाको हो। ती निसान अनि लक्षण- उनकी छोरीले थपिन्।

तर ती व्यक्तिका अनुसार उनले आफ्नो तस्वीर त्यसरी प्रयोग गर्न अनुमति दिएका थिएनन्। उनका अनुसार उक्त तस्वीर एउटा स्थानीय अस्पतालमा लिइएको थियो जहाँ उनी काटिएको खुट्टामा कुनै किसिमको हिँडुल गर्न सकिने खाले उपकरण जडान गरेकी थिइन्।

गर्न सकिन्छ कि भनेर बुझ्न गएका थिए। वीस वर्षदेखि उनी बैसाखीको सहारा लिएर हिँडुल गर्दै आएका छन्।

उक्त परिवारका बकिलले खुट्टाको तस्वीर ती व्यक्तिको भएको पुष्टि गरेका छन्। प्रत्येक निसान विशेष छ। ती व्यक्तिको अर्को खुट्टामा जलेको निसान छ, त्यसैवाट यो तस्वीर चिनिन्छ। कुनै विशेषज्ञलाई यो तस्वीर पहिचान गर्न कुनै पनि किसिमको समस्या हुनेछैन- उनले भने। उनले कुनै एउटा व्यक्तिले विनासहमति आफ्नो तस्वीर चुरोटको वट्टामा युरोपेली संघ अन्तर्गत रहेका मुलुकमा भेट्नु अविश्वसनीय रहेको टिप्पणी गरेका छन्। ती बकिलले उक्त तस्वीर कसरी प्रयोगमा आयो भन्नेबारे अस्पतालसँग जानकारी माग गर्दै पत्र लेखेका छन्।

युरोपेली संघ अन्तर्गतका सबै मुलुकमा पाइने चुरोटका वट्टामा त्यस्तो तस्वीर वितरणका लागि जिम्मेवार युरोपेली आयोगसँग पनि सम्पर्क गरिएको बताइएको छ। उनका अनुसार आयोगले सामान्यतया त्यस्तो तस्वीर आफ्नो डेटाबेसबाट प्रयोग गर्छ। तर, त्यसमा भएको सामग्री प्रमाणित गरिएको हुन्छ र चित्रण गरिएका व्यक्तिको अनुमति लिइएको हुन्छ। श्वेती

रेडियोलोजिष्ट ...

मेसिन आफूसँग नभएको भन्दै डा. देवलाई ठगी मुद्दा लगाएर प्रहरी हिरासद पुर्‍याएका हुन्।

५० लाखमा सीटी स्क्यान खरिद गरिए पनि ३२ लाख रुपैयाँ पाएपछि मेसिन भापा ल्याइएको थियो। १८ लाख रुपैयाँ मेसिन स्टलेपछि दिने सहमति भएकोमा डा. साहले नै मेसिन इन्टल गर्न नदिएको बताइएको छ। सरकारले वान स्लाइसको मेसिन सञ्चालनमा प्रतिबन्ध लगायो, त्यसपछि डा. साहले सीटी स्क्यानको पैसा रोकेको हो- स्रोत भन्छ- यो काममा डा. साहको गल्ती छ।

बोल मान्दैन डा. साह

सीटीस्क्यान खरिद यसमा देखिएको विवादका विषयमा हाम्रो टिम जानकारी लिन लाइफलाइन अस्पताल दमक पुगेको थियो। तर, साहले आफूलाई सो विषयमा केही पनि जानकारी नभएको बताए। देव पक्राउ पर्नुको कारणका विषयमा जिज्ञासा राख्दा उनले आफूलाई समेत त्यो विषयमा जानकारी नभएको र बाँकी कुरा इलाका प्रहरी कार्यालय दमकका डीएसपीलाई सोध्नु भन्दै पन्छिए। उनले उक्त कुरा क्यामेरामा रेकर्ड नगर्न भन्दै क्यामेरा बन्द गर्न पत्रकारलाई निर्देशन समेत दिए।

यता यस विषयमा अस्पतालका मेडिकल डाइरेक्टर भद्रुलाईसँग जानकारी लिँदा उनले भारतबाट ल्याएको मेसिन प्रयोगविहीन भएको स्वीकार गरे। उनले भने- वास्तवमै पीडा छ, यो पीडा क-कसलाई सुनाउने? यस्तो पीडा सुन्ने निकाय नै छैन। लाइफलाइन अस्पतालले सीटी स्क्यानसहितको सेवा दिने भने पनि सीटी स्क्यानमै समस्या देखिएपछि वर्षौंदेखि सो क्षेत्रका स्थानीय समस्यामा परेको बताइएको छ।

कर्णाली वचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.भापाको धितोमा रहेको अचल सम्पति लिलाम बिक्री गरिने बारेको ३५ दिने अत्यन्त जरूरी सार्वजनिक सूचना

प्रकाशित मिति २०७६/०४/२६

तपशीलमा उल्लेखित ऋणी सदस्यहरूले यस संस्थाबाट लिएको कर्जाको सावा तथा सोको व्याज, हर्जाना तथा अन्य ढै-दस्तुर रकम समेत संस्थासाग गरेको शर्त सम्झौता बमोजिम तिर्नु दृढगर्नु पर्नेमा नतिरी तद्बुझाई कर्जा सम्बन्धित शर्त कटविलयतको उल्लेखन गरेको र संस्थाले पटक-पटक लिखित, मौखिक एवं स्थलगत भेटघाट आदिबाट तरताकेता गर्दा समेत भुक्तानी गर्न नआएकोले लिएको कर्जा चुक्ता भुक्तान गर्न आउने बारेको सार्वजनिक सूचना मिति २०७६। ०१। २९ गतेको पूर्वाञ्चल राष्ट्रिय दैनिक पत्रिकामा ३५ दिने सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गर्दा समेत कर्जा आजका मिति सम्म पनि चुक्ता भुक्तान गर्न नआएकोले तपशिल बमोजिमको कर्जा सुरक्षण वापत यस संस्थामा रहेको अचल सम्पतिको लिलाम बिक्रीका लागि यो ३५ दिने सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गरिएको छ। अतः यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले ३५ दिनभित्र संस्थालाई तिर्नु बुझाउनुपर्ने सम्पूर्ण रकम चुक्ता भुक्तान गर्न आउनु हुन अनुरोध गरिन्छ। सो अवधिभित्र पनि कर्जा चुक्ता भुक्तान नगरेमा आजका मितिले ३६औं दिनमा सहकारी ऐन २०७४, सहकारी नियमावली २०७५, संस्थाको बचत तथा ऋण कार्यविधि २०७६ तथा प्रचलित नियम कानून बमोजिम धितोमा रहेको तपशिल बमोजिमको अचल सम्पति लिलाम बिक्री गरी संस्थाको आफ्नो लेना रकम असुल उपर गरी लिने व्यहोरा यसै सूचनामार्फत सम्बन्धित ऋणी सदस्य, जग्गा धनी, साठी एवम् धन जमाना बसिदिने व्यक्तिकह तथा सम्बन्धित अन्य सबै पक्षहरूलाई जानकारी गराइन्छ। साथै तपशिल बमोजिमको सुरक्षण वापतको सम्पति जे जस्तो अवस्थामा छ सो अवस्थामा लिलाम बिक्री गरी कर्जा असुल उपर गर्नुपर्ने भएकोले सो लिलाम बिक्रीमा उक्त सम्पति सकार गरी लिन ईच्छुक संघ-संस्था, कम्पनी तथा महानुभावहरूलाई समेत जानकारीको लागि अनुरोध गरिन्छ। कथम कदाचित्त धितोमा रहेको तपशिलमा उल्लेखित अचल सम्पतिबाट संस्थाको सम्पूर्ण लेना रकम असुल उपर हुन नसकेमा नियम अनुसार ऋणी, जमानिकर्ता र निजका एकासगोलाका परिवारका सदस्यहरूको नाममा रहेको अन्य अचल सम्पतिबाट असुल उपर गरिनेछ।

क्र.सं.	ऋणीको विवरण	ऋणीको फोटो	ठेगाना	ना.प्र.प.	जग्गा धनीको विवरण	धितो जग्गाको ठेगाना	क्र.नं.	क्षेत्रफल
१	ऋणी - परमा खतिवडा (पोखरे) थायु - हरि प्रसाद खतिवडा पति-मोहन प्रसाद पोखरेल		साविक बाहुनडांगी - ५ हाल मेचीनगर-३	०१/१२०/भापा	ज.ध. चन्द्र कुमारी पोखरेल थायु- कुल प्रसाद अधिकारी पति- ननुसारीमा पोखरेल	बाहुनडांगी-५	३५४	०-१२-३-०
२	ऋणी-सृजना देवी पोखरेल थायु-नेत्र प्रसाद रिजाल पति-बेदमणी पोखरेल		साविक बाहुनडांगी - ५ हाल मेचीनगर-३	०४/०३/०१/२५४ भापा	ज.ध. गंगा दुइल थायु-अधिकार घिमिरे पति-पिप्रीभक्त दुइल	बाहुनडांगी-५	१७४९	०-५-०-०
३	ऋणी-कौशिला देवी सरवरिया थायु-आनन्दी सरवरिया पति-किसनलाल सरवरिया		साविक-जुरोपानी-१ भापा हाल-गौरादह-८ भापा	०४३०५/५९७ भापा	ज.ध.नी-कौशिला देवी सरवरिया थायु-आनन्दी सरवरिया पति-किसनलाल सरवरिया	गौरिगञ्ज-६	१०२४	००१६९.३०
४	ऋणी-सुनिता शाह थायु-समित लाल पति-धुगालि प्रसाद शाह		साविक-गौरिगञ्ज-६ भापा हाल गौरिगञ्ज-३ भापा	०४३६०४९ भापा	ज.ध.नि-अमृत लाल महतो थायु-नन्दलाल महतो बाजे-जित्तु	जुरोपानी-९	१६६०	००६६६.५६
५	ऋणी- सुशिला तामपुरिया थायु-विमोद तामपुरिया पति -जय बहादुर तामपुरिया		साविक-जुरोपानी-२ भापा हाल-गौरादह-८ भापा	०४३०४७/११४ भापा	ज.ध.नि-पवनलाल+रुबावती तामपुरिया थायु-बोगीलाल पति-पवनलाल बाजे-नेदालाल थायु-पुलचुनी	जुरोपानी-२	१४९०	३३६.६३
६	ऋणी - आशा देवी गणेश थायु-नन्दी गोसाई पति-भूपेन्द्र लाल गणेश ना.प्र.नं.-०४३०२५/२६३,भापा		साविक-पाठामारी-७ हाल-कचनकवल गा.पा.५ भापा	०४३०२५/२६३ भापा	जग्गा धनी-भूपेन्द्रलाल गणेश थायु-मौलालाल गणेश पति-आशा देवी गणेश बाजे-सन्तलाल गणेश ना.प्र.नं.-००८४०१४३,भापा	पाठामारी-६	६९५	६६७.२६ वर्ग मिटर
७	ऋणी - खगेन्द्र राजवंशी थायु-रतिलाल राजवंशी पत्नी-हेमा कुमारी राजवंशी		साविक-चन्द्रगढी गा.वि.स. ८ भापा हाल-भद्रपुर ना.पा. ७,भापा	०४३००७/४३४ भापा	ज.ध.नी-खगेन्द्र राजवंशी थायु-रतिलाल राजवंशी बाजे-अजयलाल राजवंशी	चन्द्रगढी-८	२४४	२५३.९६ वर्ग मिटर
८	ऋणी - मन बहादुर राजवंशी थायु-हरक गोविन्द राजवंशी पत्नी-रेखा कुमारी राजवंशी		साविक-पथरीया गा.वि.स. ४ भापा हाल कचनकवल गा.पा. ३	४५१३२६१४ भापा	जग्गा धनि-मन बहादुर राजवंशी थायु-हरक गोविन्द राजवंशी बाजे-रुसगर राजवंशी	पथरीया-४	२०६७	२६२.५० वर्ग मिटर

सर्तह :

- यो सूचना प्रकाशन भएको ३५ दिनभित्र असुल उपर नभएमा ३६औं दिन वा सार्वजनिक विदा भएमा सो को भोलिपट्ट दिनको ११ बजेदेखि ३ बजेसम्म वित्तोमोड-४स्थित संस्थाको कार्यालयमा सरकारी प्रतिनिधिको रोहबरमा लिलाम बिक्री सम्बन्धी कार्य हुनेछ।
- लिलामा लाग्ने सम्पूर्ण खर्च ऋणी स्वयम्ले नै व्यहोर्नुपर्नेछ।
- लिलामा बढावटमा सबै भन्दा बढी रकम कटव गर्न व्यक्तिले आफ्नो कटव गरेको रकमको १०% ले हुन आउने रकम नगर्दै धरीटी वापत तत्काल संस्थामा जम्मा गर्नुपर्नेछ। धरीटी रकममा व्याज विद्वेन हुनेछ।
- रकम कटव गर्दा कटव गर्ने व्यक्तिले कुनै पनि शर्त राख्न पाउने छैन।
- लिलामा सबै भन्दा बढी रकम कटव गर्ने व्यक्तिलाई धितोमा रहेको सम्पति बिक्री गर्ने नगर्ने सम्बन्धी सम्पूर्ण अधिकार संस्थासाग सुरक्षित हुनेछ।
- लिलामा भाग लिई स्वीकृत पाएको मितिले १५ दिन भित्र धरीटी बाहेकको रकम संस्थामा बुझाई सम्पति नामसारी गरी नभएमा धरीटी वापतको रकम जफत हुनेछ।
- सहकारी ऐन, नियमावली तथा संस्थाको कर्जा नीति नियम अनुसार लिलाम गर्नुपर्ने, जाय जेथा लिलाम बिक्री गर्दा कसैले तसकारमा संस्था स्वयम्ले नै उक्त सम्पतिको स्वामित्व आफ्ना लिनेछ।
- अचल सम्पति सकार गरी लिनेले दा.खा. नामसारी गर्न लाग्ने ल्यागटका शुल्कह निज स्वयम्ले व्यहोर्नुपर्नेछ।
- लिलाम बिक्री हुने अचल सम्पतिको सम्बन्धित कागजातह हेर्न चाहनुहुने महानुभावहरूले संस्थामा सम्पर्क राख्न सक्नुहुनेछ।
- अन्य कुरा प्रचलित नियम कानून अनुसार हुनेछ।

ऋण उप-समिति

उत्कृष्ट निजी बन कृषकलाई हार्दिक बधाई तथा शुभकामना

कनकाई नगरपालिका वडा नं. ६ निवासी निजी बन सञ्चालन भापा जिल्ला उपाध्यक्ष हाम्रा आदरणीय दाइ/भाउज श्री **मानिराज प्रसाई र कुसुम सिटौला प्रसाई**लाई सामुदायिक बन र राष्ट्रिय विवस २०७६ को अवसरमा नेपाल सरकार वन मन्त्रालयको बन विभागले यस वर्षको उत्कृष्ट निजी बन धनी घोषित गरी निजी बन तर्फको राष्ट्रिय पुरस्कार नगद ७५ हजार रुपैयाँसहित सम्मान गरेकोमा हार्दिक बधाई जापन गर्दछौं। साथै निजी बन सञ्चालन भापाको सरोकार र महत्वपूर्ण उपलब्धी हासिल गर्न उहाँहरूलाई अफ उत्साह मिलोस् भनी हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछौं।

प्रो. चन्द्र प्रसाई एवम् विशाल स्टोर परिवार

बितामोड, भापा

बिर्ता (सेफ्टी तथा ढल सफाई)

बितामोड, भापा

(पहाडी क्षेत्रमा पनि यो सेवा उपलब्ध छ।)

गुणाल बृदाशोकी

०२३-५४५४०२

९८२५९५२६७७

९८२५९५२६८०

सेफ्टी तथा ढल सफाई गर्नु परेमा हामीलाई सम्पर्कनुहोस्।

कर्मचारी आवश्यकता

बितामोडकै पहिलो तार होटल HOTEL हिकोला हेरिटेज प्रा.लि. बितामोड र तुरुलै सञ्चालनमा ल्याइने यसको शाखा कार्यालयको लागि केही संख्यामा कर्मचारीहरूको आवश्यक भएको हुँदा तपशिलमा उल्लेखित योग्यता, क्षमता र अनुभव भएका काम गर्न ईच्छुक व्यक्तिकहलाई हालसालै खिचको पासपोर्ट साइजको फोटो समेत निवेदन फारममा संलग्न राखी आफ्नो बायोडाटासहित मिति २०७६/०४/२६ देखि २०७६/०४/३१ भित्रमा आइ पुगेगरी ७ दिने सूचना प्रकाशित गरिएको छ।

सि.नं.	पद	कामको विवरण	शैक्षिक योग्यता	समय अवधि	सेवा
१)	मेनेजर	व्यवस्थापन अलराउण्डर	बिए वा सो सरह	१ वर्ष २ महिना	करार
२)	अ.मेनेजर	व्यवस्थापन अलराउण्डर	+२	१ वर्ष २ महिना	करार
३)	सेफ अलराउण्डर	व्यवस्थापन अलराउण्डर	+२	१ वर्ष २ महिना	करार
४)	सुलेफ अ.	व्यवस्थापन अलराउण्डर	+२	१ वर्ष २ महिना	करार
५)	सुपरभाइजर	व्यवस्थापन अलराउण्डर	+२	१ वर्ष २ महिना	करार
६)	कुक	अलराउण्डर	+२	१ वर्ष २ महिना	करार
७)	किचन हेल्पर	अलराउण्डर	साधारण	१ वर्ष २ महिना	करार
८)	एकाउन्टेण्ट	एकाण्ट स्टोर	बीबीएस	१ वर्ष २ महिना	करार
९)	डिसवासर	भाडा सफा गर्ने	साधारण	१ वर्ष २ महिना	करार

क) दरखास्त लिने अन्तिम मिति: २०७६/०४/३१ गते। स्थान: होटल हिकोला हेरिटेज बितामोड।
 ख) अन्तरवात मिति: २०७६/०४/०२ र ०३ गते।
 ग) होटल हिकोला हेरिटेज बितामोड। समय: बिहान ११ बजेबाट विर्सो ३ बजेसम्म।
 ङ) छोटो नामावली प्रकाशन २०७६/०४/११ गते। ङ। तलब सुविधाको हकमा आपसी सम्पर्ककारी मा।
 झ) अनुभवलाई विशेष प्राथिगत दिइनेछ।

होटल हिकोला हेरिटेज प्रा.लि.

बितामोड (फोन: ९८२५९७२०१६)

एउटा युगको अन्त्य

बितामोडको धरोहर एवम् प्रजातान्त्रिक आन्दोलनका निष्पृह र एकलव्य निष्ठा टुङ्गबहादुर बस्नेतको स्वर्गवास भएको छ । उनको अनुपस्थितिले नेपाली समाज र राजनीतिको पूर्वी नेपालका लागि कहिल्यै पूरा नहुने रिक्तताका रूपमा रहने छ । दुर्लभ जस्तै रहेका समय अनौपचारिक रूपमै शिक्षा ग्रहण गर्दै त्यही चेतना अरुहरुसम्म पुऱ्याउन उनले गरेको संघर्ष तिलस्मी लाग्न सक्छ नयाँ पिढीलाई । तर, उनी स्वयम् चेतनाको पुऱ्ज बनेर नवपिढीलाई आशक्तता र वृद्धताका बावजुद पनि तेजोमय बनाइ रहन्थे । हरेक समाज सापेक्ष सभा समारोहमा उपस्थित भएर आफूले सक्ने सहयोग गर्न तत्पर रहन्थे । तिनै समाज नायक, बितामोडका अभिभावक, इलामका अग्रणी नेता टुङ्गबहादुर बस्नेत अब भौतिकरूपमा नदेखिने गरी अनुपस्थित भएका छन् ।

देहावसान, स्वर्गारोहण, निधन वा मृत्यु त्यही अवस्थाको संकेत हो जहाँ चाहेर वा नचाहेर मेट्न पाइँन्छ । त्यही विन्दुबाट हज्जारौं शुभचिन्तकहरुले उनलाई आस्था, मृत्यु र मान्यताको आधारमा श्रवण यात्रामा सामेल भई परम्पद प्राप्तिको बाटोबाट सम्मान र श्रद्धाञ्जलि व्यक्त गरे । इलाम जिल्लाको साँखेजुङ नामको गाउँबाट प्रारम्भ भएको जीवनयात्रा अनेक आरोहअवरोह छिचोल्दै छ्यानबन्ने वर्ष छिचोल्न एक प्रहर मात्र बाँकी रहँदा अस्ताए । यसबीच उनका संघर्षका कथाहरुको लामो श्रृंखलाले समेत लामो यात्रा तय गर्‍यो । उनको प्रजातान्त्रिक चेतना यति प्रबल थियो कि प्रत्येक अँध्यारोमा जाज्वल्यमान तारा सन्मुख भएको ठान्थे ।

राजनीति उनको मूल ध्येय थियो, तर त्यसबाट पद वा अन्य कुनै लाभ प्राप्त गर्ने लालसा देखिएन । समाजवादी चेतना र प्रकाशबाट मात्र समाज रुपान्तरण गर्न सकिन्छ भन्ने ठान्ने उनले त्यसमा आएको आँधीबिहरीको पनि सामना गरे । अनेक दुःख-कष्ट खपे, सतिसाल भएर सामना गरे, तर थोरै पनि विचलित भएइन्न् । महामानव वीपी कोइरालाको सानिध्यमा पूर्वी नेपालको पहाडी बस्तीमा घर-घर पुगेर आम नेपालीको जीवनलाई नजिकबाट नियालेका उनले वीपीको त्याग र समर्पण भाव समेत ग्रहण गरे । त्यहीकारण सर्वस्व ठानेको नेपाली कांग्रेसमा समयले त्याएको विचलनले उनी मर्माहत हुन्थे, निःशब्द हुन्थे र त्यो पीडा अभिव्यक्तिका माध्यमबाट नेतृत्व वर्गसँग पोख्थे ।

राजनीति समाज परिवर्तनका लागि हो भन्ने ठान्ने उनले त्यसलाई भरथेग गर्दै पारिवारिक जिम्मेवारी पनि कुशलतापूर्वक निर्वाह गरे । आफूले पढ्न नपाएको समय आफ्ना सन्तानलाई उचित शिक्षा प्रदान गर्न लागीपरे । भारतको दार्जीलिङबाट शिक्षक ल्याएर समाजमा शिक्षाको ज्योति बाल्ने प्रयत्न गरे । त्यसो त एकलैको प्रयासले समाज परिवर्तन आउन गाह्रो हुन्छ त्यसका लागि सहयोगी हात र साथ चाहिँन्छ नै । त्यस्तो भूमिका उनले मावलबाट आफ्ना परिवार र गाउँसमाजबाटै प्राप्त गरे । अन्ततः त्यही गाउँले देशको प्रधानमन्त्री पनि जन्मायो र देशभर इलामलाई चेतनाका दृष्टिले परिचित गरायो । अत्यन्त मनकारी थिए बस्नेत भन्ने उनको हार्दिकताबाट सञ्चारित थुप्रैले बताउँछन् । सकेको जस्तोसुकै सहयोग गर्न सधैं तत्पर रहने उनी समाजकै अभिभावक थिए । उनकै मार्गदर्शनबाट सन्तानहरु समाज सापेक्ष कर्ममा क्रियाशील छन् । शिक्षा, स्वास्थ्य र आध्यात्मिक क्षेत्रमा उनको गहिरो अभिरुची राख्ने उनको इच्छा अनुसार उनका सन्तानले त्यही क्षेत्रमा सेवा प्रवा गरिरहेका छन् । अतिशय संघर्ष र सेवाको प्रतिरूप भई रहेका बस्नेतको चिरविद्योग र अन्त यत्राको क्षणमा उनीप्रति भावपूर्ण श्रद्धाञ्जलि ।

शैक्षिक कार्यमूलक अनुसन्धान कागजमै सीमित

पूरुणबाहुर कट्टवाल

एकजना विद्वान कार्ल गिलकम्यानले शैक्षिक कार्यमूलक अनुसन्धानलाई साधीहरुसँग मिलेर विद्यालयमा गरिने अनुसन्धान हो, जसबाट प्राप्त नतिजालाई सिकाइ क्रियाकलापमा सुधार ल्याउनमा प्रयोग गरिन्छ भनेर परिभाषित गरेका छन् । केही वर्ष अघिसम्म शिक्षा विभाग अन्तर्गतको शैक्षिक तालिम केन्द्र मार्फत सम्पूर्ण सामुदायिक विद्यालयका शिक्षकहरुका लागि आयोजना गरेको तालिममा समेत

उसले न त अनुसन्धान नै गरेको छ, न त अनुसन्धान गरिएको छ कि छैन भनेर मापन गर्ने कुनै भरपर्दो इकाइ नै छ । यो पद्धति कागजमै मात्र सीमित रहेको छ भन्दा फरक पर्दैन । विभिन्न अध्ययन र प्रयोगले शैक्षिक कार्यमूलक अनुसन्धानले शैक्षणिक गतिविधि र सिकाइ क्रियाकलापमा सुधार ल्याउन सक्ने देखाएका छन् । अनुसन्धान अंग्रेजी शब्द Research को नेपाली अनुवाद हो । Research शब्द Re + search बाट बनेको हो । Re को अर्थ पटक-पटक भन्ने हुन्छ भने Search को अर्थ पत्ता लगाउनु भन्ने हुन्छ । तसर्थ अनुसन्धानको वास्तविक अर्थ कुनै कुरा कुरोको वास्तविकता पत्ता लगाउन लगातार गरिने अध्ययन नै हो । यस अध्ययनलाई शिक्षण सिकाइसँग जोड्न शैक्षिक कार्यमूलक अनुसन्धान गर्न शुरु गरिएको हो भन्दा अन्युक्ति हुँदैन । यसले कुनै समस्या वा विषयका बारेका वैज्ञानिक पद्धति अपनाई पटक-पटक खोज अध्ययन गरी सत्य पत्ता लगाइन्छ । त्यसैले अनुसन्धान नयाँ-नयाँ सत्य तथ्य प्राप्तिका लागि गरिने व्यवस्थित र वैज्ञानिक

नतिजालाई कार्यान्वयनमा ल्याउने प्रक्रियाका रूपमा लिइने भएकोले पनि यसको महत्व अझ बढेको हो । यसमा सम्बन्धित कार्यमा संलग्न व्यक्तिको सहभागिता अनिवार्य शर्त हो भने एकभन्दा बढी व्यक्तिको सहयोगात्मक कार्य बढी प्रभावकारी मानिन्छ । कार्यमूलक अनुसन्धान समस्या केन्द्रीत हुने भए पनि भएको उद्देश्य सुभाब दिनु मात्र नभई समस्या समाधानका वैकल्पिक समाधान निकाल्नु र तत्काल सुधार गर्न त्यसको प्रयोग गर्नु हो । समस्या समाधानका उपायहरु देखाउनु मात्र कार्यमूलक अनुसन्धानको लक्ष्य होइन, प्राप्त नतिजाहरुको प्रयोग गरि वैकल्पिक समाधान निकालेर सुधार गर्न सहयोग पुर्याउनु हो ।

समस्या पत्ता लगाएर समाधानका लागि सुभाब दिएर सम्पन्न हुनेखालको अनुसन्धान होइन बरु यसले कार्य क्षेत्रमा सुधार गर्ने तरिका सिकाउँछ साथै यो कुनै एउटा प्रश्नको उत्तर प्राप्त गर्न सूचनाहरु संकलन गर्ने प्रक्रिया मात्र पनि होइन, यो कार्यमा अभ्यासरत व्यक्तिको सीप, दक्षता र रणनीति सुधार्ने प्रक्रियासँग सम्बन्धित छ । यसले शिक्षण सिकाइ क्रियाकलापलाई सुधार गर्ने, आफ्नो समस्याको बारेमा आफै अध्ययन गर्ने वैज्ञानिक प्रकृतिको विकास गर्ने, शिक्षकको पेशागत क्षमतामा उत्कृष्टता ल्याउने, विद्यालयको कार्यसम्पादन स्तरमा गुणस्तरियता र प्रभावकारिता ल्याउने जस्ता कार्यमा

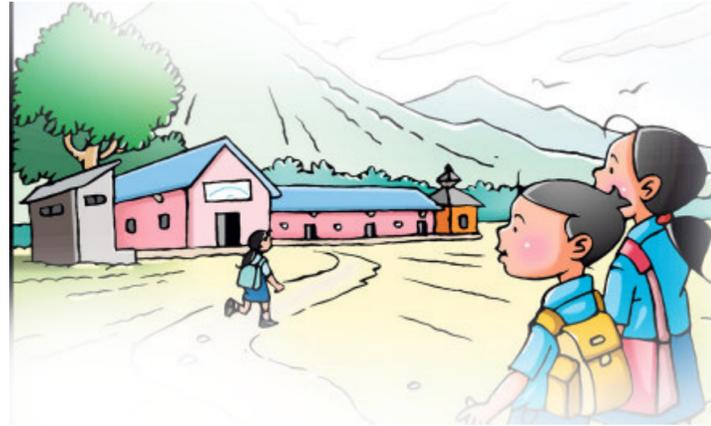
मद्दत पुर्याउँछ । साथै कार्यमूलक अनुसन्धान नियमित रूपमा सञ्चालन गर्दा कार्यक्षेत्रसँग सम्बन्धित समस्या समाधान गर्न नयाँ ज्ञान, सीप र पद्धतिको विकास गर्न र आफूले भोगेका वा अनुभव गरेका समस्या पहिचान गरी तीनको निराकरणका उपाय लागू गर्न सहयोग पुग्छ । कार्यमूलक अनुसन्धानमा कार्यरत व्यक्तिले कुनै सिद्धान्त प्रतिपादन गर्दछु भन्ने सोच्ने कुरा होइन यसले समस्या समाधानउन्मुख व्यवहारमुखी उत्प्रेरणा अभिवृद्धि गर्न मद्दत पुर्याउँछ । खासगरी अनुसन्धान कार्यले सहभागीलाई तत्कालीन समस्या पहिचान गरी त्यसको समाधानका उपाय पत्ता लगाई प्राप्त नतिजालाई कक्षा कोठामा उपयोग गर्न सहयोग पुर्याउने हुनाले आधुनिक शिक्षण सिकाइ क्रियाकलापमा उपयोगी सिद्ध समेत भएको छ । समस्याको खोजी, योजना, कार्य र प्रत्यावर्तन कार्यमूलक अनुसन्धानका मौलिक विशेषता भएकोले पनि यसलाई प्रायोगिक रूपमा सञ्चालन गर्न सकिने शैक्षिक गुणस्तर अभिवृद्धिमा निश्चितरूपमा सहयोग पुग्न सक्छ ।

कार्यमूलक अनुसन्धानलाई कठिन यात्रा र भारीको रूपमा लिने प्रवृत्ति सम्बन्धित पक्षमा रहेको पाइन्छ । यसो हुनुका वास्तविकता अध्ययन र अनुसन्धानको विषय नै हुन सक्छ । शैक्षिक अनुसन्धान पद्धतिलाई शिक्षणमा सहज रूपमा लिने र प्रयोग गर्ने बानीकोरूपमा विकास गर्न यसको औचित्यलाई राम्ररी बुझ्न बुझाउन र प्रयोगकर्ताको जिम्मेवारीको रूपमा लिन सक्नुपर्छ । यसले

पाठ्यक्रमको प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्न र आफ्नो विकास गर्न आफै तत्पर रहनुपर्छ भन्ने बानीको विकास गर्न सक्नुपर्छ । पेशागत दक्षताको अभिवृद्धिका लागि निरन्तर सिकाइ गर्न र प्रभावकारी व्यवस्थापन एवम् शिक्षण सिकाइ क्रियाकलापको नमूना प्रयोगमा ल्याउन यसले निकै ठूलो सहयोग गर्छ ।

शिक्षा क्षेत्रमा विभिन्न तहमा धेरै समस्या विद्यमान छन् । गुणात्मक शैक्षिक सेवा प्रदान गर्न, ज्ञानको विस्तार गर्न र प्रवर्द्धनात्मक कार्य गर्न अनुसन्धानले सहयोग पुर्याउँछ । शैक्षिक क्षेत्रमा खासगरी एउटा कुशल शिक्षकको जीवनमा पठनपाठन क्रियाकलापमा सुधार ल्याउन, नयाँ नयाँ प्रकृतिको प्रविधिको विकास र प्रयोग गर्दै बालबालिकाको चेतनी विकासका लागि यस्ता अनुसन्धान बढी क्रियात्मक हुने देखिन्छ । कक्षाकोठाका समस्या, विद्यालयको समस्या, विद्यार्थीको सिक्ने क्षमता र तरिका, उमेरगत शिक्षणशैलीको तरिका जस्ता कुरामा समेत यसले मद्दत पुर्याउँछ । कक्षामा देखिएका सिकाइ समस्या समाधान गर्ने, तिनको कारण पत्ता लगाई शिक्षकद्वारा गरिने अनुसन्धान नै कार्यगत अनुसन्धान भएकोले आफ्नो विषयसँग सम्बन्धित विभिन्न प्रकारका शिक्षण सिकाइसँग सम्बन्धित समस्याका कारण पत्ता लगाई तिनको निराकरण गर्न एउटा सफल शिक्षकको महत्वपूर्ण भूमिका रहेको हुन्छ ।

अनुसन्धान बिना शिक्षण सफल हुँदैन । यो शिक्षणमा अनिवार्य शर्त हो । विद्यालयका शिक्षकबाट कार्यमूलक अनुसन्धान भई त्यसलाई तुरुन्त कार्यान्वयन गर्ने हो भने तत्कालीन र दीर्घ समस्या समाधान गर्नमा मद्दत पुग्न सक्छ । कक्षाकोठाको शिक्षण सिकाइ प्रक्रियालाई उद्देश्यमूलक, व्यवहारिक र विद्यार्थीकेन्द्रीत बनाउन शिक्षकबाट हुने कार्यमूलक अनुसन्धानका उपलब्धिलाई कक्षाकोठामा प्रयोग गरिनुपर्छ । यसो भए मात्र शिक्षण सफल बन्न सक्छ । कार्यमूलक अनुसन्धानलाई अर्को पाटो र विद्यमान शैक्षिक गतिविधिको आधारबाट हेर्दा त्यति सहजरूपमा पनि लिन सकिने अवस्था छैन । यसमा धेरै व्यवहारिक अन्याय र समस्याहरु पनि रहेका छन् । कार्यमूलक अनुसन्धान भनेकै के हो ? यो कसरी प्रयोगमा ल्याउने भन्ने विषयमा शिक्षकलाई सामान्य तालिम दिइए पनि सबै किसिमका शिक्षकसम्म पुग्न सकेको छैन । यसको वास्तविक ज्ञान, सीप र व्यवहारमा लागू हुनेगरी शिक्षकसम्म पुग्न नसक्नु पनि मूल समस्याका रूपमा रहेको यथार्थ छ । यसलाई विद्यालय र शिक्षकसम्म पुर्याउने वातावरण बनाउन सम्बन्धित पक्षले सोच्न सक्नुपर्छ । औपचारिकता मात्र सोच्ने प्रवृत्तिले न त शिक्षकको शिक्षणशैलीमा नै परिवर्तन आउन सक्थो न त शैक्षिक गुणस्तर अभिवृद्धिमा नयाँपन आउन सक्थो । भन्नु अहिलेको शैक्षिक क्षेत्रको असरलत परिवेशलाई हेर्ने हो भने त शिक्षा क्षेत्रमा छिट्टै नयाँपन आउने कुनै संकेत देखिँदैन । राज्यले यस विषयमा गम्भीर नहुने हो भने शैक्षिक अन्याय, विकृति र विसंगति अझै बढेर जाँदैनन् भन्नु सकिँदैन ।

कार्यमूलक अनुसन्धान सम्बन्धी शिक्षकहरुलाई अनिवार्यरूपमा यस विषय सम्बन्धी टीपीडी तालिम दिइयो र पछि शिक्षकको वृत्ति विकासमा सहयोग पुगोस् भन्ने उद्देश्यले कार्यसम्पादन मूल्यांकन फारमामा समेत वर्षभरि कुनै पनि शिक्षकले शैक्षणिक क्रियाकलापलाई प्रभावकारी बनाउन उसले गरेको कार्यमूलक अनुसन्धानको प्रतिवेदन संलग्न गर्नुपर्ने व्यवस्था गरियो र यो व्यवस्था अहिले पनि कायम नै छ । यसरी अनुसन्धान गरी प्रस्तुत गरिएपछि सामुदायिक विद्यालयको स्थायी शिक्षकले बढुवाका लागि एक अंक प्राप्त गर्ने प्रावधान समेत रहेको छ ।

तर, व्यवहारिकरूपमा यस्ता अनुसन्धान औपचारिकता पूरा गर्ने साधनका रूपमा मात्र प्रयोग गरिएको पाइन्छ ।

पद्धतिसँग सम्बन्ध रहेको विषयवस्तु हो । कार्यगत अनुसन्धान शिक्षक, सुपरिवेक्षक, विद्यालयका प्रशासकहरुले उनीहरुकै कक्षा वा विद्यालयमा देखिएका समस्यामा आधारित भईए कक्षाकोठाको शिक्षण सिकाइ सुधार गर्न सञ्चालन गरिने विशेष प्रकारको प्रायोगिक अनुसन्धान भएकोले शिक्षा क्षेत्रमा यसलाई सामान्य कार्य मान्न सकिँदैन ।

एकजना कुशल अध्ययनकर्ताले गरेको अनुसन्धानले वास्तविक समस्याको पहिचान गरी निराकरणको उपाय समेत पत्ता लगाउने हुनाले यसलाई शैक्षिक क्षेत्रमा सर्वमान्य सेतुको रूपमा समेत लिइएको छ । शिक्षण कार्यमा संलग्न व्यक्तिको सञ्चालन गरिने, कार्यमा देखिएका समस्यामा केन्द्रित हुने र अनुसन्धानबाट प्राप्त

नेपाल भ्रमण वर्ष सफल बनाऔं

प्रकाश शर्मा टकाल

पर्यटन क्षेत्र सरकारभन्दा निजी क्षेत्रको बढी सहभागिता हुने क्षेत्र भए पनि सरकारले पर्यटनमैत्री वातावरणको निर्माण गर्नु अपरिहार्य हुन्छ । पर्यटनलाई राष्ट्रिय प्राथमिकता प्राप्त क्षेत्रका रूपमा लिएको अवस्थामा यस क्षेत्रको विकास र प्रवर्द्धनका लागि विभिन्न उपाय अवलम्बन गर्न थालिएको पाइन्छ । यसै क्रममा अगाडि सारिएको नयाँ अवधारण भ्रमण वर्ष घोषणा पनि हो । नेपालमा सन् १९९८ लाई पहिलो पटक नेपाल भ्रमण वर्षका रूपमा मनाइएको थियो । नेपालमा मात्र होइन, यसरी भ्रमण वर्ष मनाउने चलन धेरै देशले अवलम्बन गरिसकेका छन् । कतिपय देशले त आफ्नो प्रमुख पर्यटन बजार भएको देशविशेषबाट पर्यटक धेरैभन्दा धेरै र गुणस्तरीय पर्यटक भित्र्याउन सो देश केन्द्रित भ्रमण वर्ष समेत मनाउने गरेको पाइन्छ । नेपालले हालसम्म १९९८ र २०११ मा यस्तो अभियान सञ्चालन गरिसकेको छ भने २०२० लाई नेपाल भ्रमण वर्षका रूपमा मनाउन लागेको छ । तीमवटै भ्रमण वर्ष कुनै देशविशेष केन्द्रित नभई विश्व पर्यटन बजार लक्षित हुनु ।

भ्रमण वर्ष अन्तर्गतिय अभ्यास : मलेसियाले पनि मलेसिया भ्रमण वर्ष-२०२० मनाउने घोषणा गरेको छ । उसले यो वर्ष ३६ मिलियन पर्यटक मलेसिया भित्र्याउने र १ सय ६८ बिलियन मलेसियन मुद्रा बराबर पर्यटन आय प्राप्त गर्ने लक्ष्य राखेको छ । चीन तथा युरोपेली युनियनले सन् २०१८ लाई युरोप-चीन पर्यटन वर्ष मनाएका थिए । युरोपेली युनियन र चीन सरकारको संयुक्त अभियान स्वरूप मनाइएको यो वर्षको मुख्य उद्देश्य युरोपेली युनियन र चीनबीच भिषा सरलीकरण, हवाई सञ्जाल विस्तार रहेको थियो । अमेरिका तथा चीनले २०१६ लाई अमेरिका चीन पर्यटन वर्षका रूपमा मनाएका थिए । त्यसैगरी चीन तथा न्युजिल्याण्डले २०१९ लाई चीन-न्युजिल्याण्ड भ्रमण वर्षका रूपमा मनाउँदैछन् । क्यानडा र टर्कीले पनि चीन लक्षित गरी गत वर्ष भ्रमण वर्ष मनाएका थिए । भियतनामले पनि २०१९ लाई भ्रमण वर्षका रूपमा मनाउन लागिरहेको छ । एक दशकअघि भारतले

२००९ मा यस्तो अभियान वर्ष मनाएको थियो । छिमेकी मुलुक बंगलादेशले सन् २०१६ मा १० लाख पर्यटक भित्र्याउने लक्ष्य राखी भ्रमण वर्ष मनाएको थियो । कूल गार्हस्थ्य उत्पादनमा भएडै ७७ प्रतिशत योगदान पर्यटन क्षेत्रको रहेको माल्दिव्सले पनि सन् २०१६ लाई माल्दिव्स भ्रमण वर्ष मनाएको थियो । १० लाख पर्यटक भित्र्याउने लक्ष्यसहित मनाएको यो अभियान अन्तर्गत १०औं लाख नम्बरको पर्यटकलाई भव्य स्वागत गरेको थियो ।

किन मनाउने भ्रमण वर्ष ?
भ्रमण वर्ष मनाउने विशेष उद्देश्य राखिएको हुन्छ । कतिपय देशले आपसी सम्बन्ध सुधार, भिषा प्रणालीमा सरलीकरण, आर्थिक सम्बन्ध प्रगाढ बनाउन पनि यस्ता अभियान सञ्चालन गरेको पाइन्छ । आफ्नो पर्यटकीय सम्भावनाबारे अन्तर्राष्ट्रिय जगत्लाई जानकारी गराउन तथा विश्व पर्यटन बजारमा आफ्नो पर्यटकीय छविको प्रचार-प्रसार गर्न भ्रमण वर्षहरु मनाइने गरेको छ । राष्ट्रिय प्राथमिकता प्राप्त क्षेत्रका रूपमा मनाइलाई लिइएको आभाष दिँदै पर्यटन क्षेत्रमा थप लगानी आकर्षित गर्ने भ्रमण वर्ष अभियानको उद्देश्य रहेको हुन्छ । पर्यटन प्रवर्द्धन तथा पर्यटन क्षेत्रमा राज्यले थप लगानीलाई अभियानकै रूपमा वृद्धि गर्ने अवसर पनि भ्रमण वर्षले दिन्छ ।

पर्यटन क्षेत्र विदेशी मुद्रा आर्जनको प्रमुख क्षेत्र भएकोले थप विदेशी मुद्राको आवश्यकता परिपूर्ति गर्न थप पर्यटक देशभित्र भित्र्याउन, पर्यटकीय पूर्वाधार निर्माणलाई तीव्रता दिन, अन्तर्राष्ट्रिय पर्यटन बजारबाट हालसम्म भ्रमण नगरेको पर्यटकलाई आफ्नो देश भ्रमण गर्न उत्तेरित गर्न-गराउन, पहिले भ्रमण गरिसकेकाहरुका लागि पुनः भ्रमण गर्न उत्साहित गराउन, पर्यटन क्षेत्रको अवसर तथा प्रोत्साहनहरुको लाभांश निजी क्षेत्रले प्राप्त गर्न सक्ने वातावरण बनाउन, पर्यटन क्षेत्रमा रोजगारीका थप अवसरहरुको सिर्जना गर्दै गरिवीको रेखामुनी रहेको जनसंख्याको अनुपात कम गर्ने/गराउने जस्ता प्रत्यक्ष-परोक्ष उद्देश्यसहित यस्तो अभियान वर्ष मनाउने गरिन्छ ।

कसरी प्राप्त गर्ने लक्ष्य ?
नेपालले सन् १९९८ तथा २०११ मा लिएको संख्यात्मक लक्ष्य

पूरा गर्न सकेको थिएन । पहिलो पटक मनाइएको भ्रमण वर्षमा पर्यटक आगमन संख्या पाँच लाख, औसत बसाइ अर्थात् १२ दिन र प्रतिपर्यटक प्रतिदिन औसत खर्च ५० डलर पुऱ्याउने लक्ष्य लिइएकोमा जम्मा चार लाख ६३ हजार ६ सय ८४ मात्र पर्यटक नेपाल भित्रिएका थिए भने औसत बसाइ अर्थात् मात्र १०.७६ दिन रहेको थियो । २०११ मा लक्ष्यको ७३ प्रतिशत अर्थात् सात लाख ३६ हजार मात्र विदेशी पर्यटक नेपाल भित्रिएका थिए । सन् २०१८ मा नेपालमा ११ लाख ७२ हजार पर्यटक भित्रिए भने नेपाल भ्रमण वर्ष २०२० मा कम्तीमा २० लाख पर्यटक भित्र्याउने लक्ष्य लिइएको छ, जुन आफैमा चुनौतिपूर्ण छ ।

दुई वर्षमा २० लाख पर्यटक त्यो पनि गुणस्तरीय पर्यटक भित्र्याउनका लागि सरकारको एक्तो प्रयास निरर्थक हुन्छ । यसमा निजी क्षेत्र, पर्यटन व्यवसायी, नागरिक समाज, गैरआवाशीय नेपाली, विदेशस्थित कूटनीतिक नियोगको सहकार्य जरुरी छ । २०१९ लाई अभियान वर्षका रूपमा मनाइरहेदा सरकार तथा निजी क्षेत्रको भूमिका के-कस्तो हुने भन्ने स्पष्ट हुन जरुरी छ । पर्यटन क्षेत्र सरकारभन्दा निजी क्षेत्रको बढी सहभागिता हुने क्षेत्र भए पनि सरकारले पर्यटनमैत्री वातावरणको निर्माण गर्नु अपरिहार्य

हुन्छ । अहिले १२ लाखको संख्यामा आएका पर्यटकको तथ्यांक विश्लेषणका आधारमा २० लाख पुऱ्याउन आवश्यक पहलकदमी आजैका मितिदेखि चालुनुपर्ने देखिन्छ । २० लाख पर्यटक कसरी भित्र्याउने, भित्रिएका पर्यटकलाई गुणस्तरीय सेवा कसरी प्रदान गर्ने र भविष्यमा दोहोरिएर आउन प्रेरित गर्ने भन्ने विषयले विशेष महत्व पाउनुपर्छ । यस पृष्ठभूमिमा सन् २०२० मा बढीभन्दा बढी

पर्यटक आकर्षित गर्न कम्तीमा पनि यी कुरामा सुधार अत्यावश्यक देखिन्छ ।

हवाई सेवा विस्तार : अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल निर्माण समयमै सम्पन्न गरी नियमित उडान सुचारु हुन सकेमा मात्र बाध्य पर्यटक आगमन थप सहज एवम् कम खर्चिलो बन्न सक्छ । पर्यटन बजारसम्म नेपालको सीधा हवाई सम्बन्ध नहुँदा नेपाल आउने पर्यटकको समय यात्रामै खर्च हुने तथा खर्च हवाई टिकटमा अत्यधिक हुने गरेको छ । गौतम बुद्ध अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल तथा पोखरा विमानस्थलबाट टोकिएको समयमै सेवा सुचारु हुन सक्ने गरी कार्य तीव्रता, त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल चौबीसै घण्टा सञ्चालनको वातावरण छिटो तयार गर्नुपर्ने देखिन्छ । त्यसैगरी पर्यटकीय गन्तव्यहरुमा आन्तरिक हवाई सेवालाई गुणस्तरीय, भरपर्दो तथा पहुँचयोग्य बनाउनुपर्ने देखिन्छ ।

सम्पदा पुनर्निर्माण : भूकम्पबाट क्षति भएका ऐतिहासिक तथा पुरातात्विक महत्त्वका सम्पदाहरुको पुनर्निर्माण कार्य समयमै सम्पन्न गरी सोको सही सूचना पर्यटन बजारसम्म पुऱ्याउनुपर्ने देखिन्छ । विश्वमा विश्वसम्पदा सूचीमा सूचीकृत स्थानहरु पर्यटकको मुख्य रोजाइमा रहेको सन्दर्भमा उपत्यकाका सम्पदा

स्थलहरु पुनर्निर्माण गर्दा पर्यटकमैत्री बनाउन जरुरी देखिन्छ । उपत्यकाका सम्पदा खतराको सूची उन्मुख हुनु नेपाली पर्यटनका लागि चुनौति थपिएको छ ।

पुर्वाधार विकास : पर्यटकलाई नेपालसम्म आउने हवाई सेवा मात्र होइन, नेपाल उत्रिएका पर्यटकहरुलाई नेपालका विभिन्न पर्यटकीय गन्तव्यसम्म पुनका लागि हवाई तथा स्थल यातायात विश्वासिलो र भरपर्दो बनाउनुपर्ने देखिन्छ । सडक यातायात अन्वयित्व हुँदा नेपाल बसाइको लामो समय यात्रामै बिताउनुभएको गुनासो नेपाली पर्यटन क्षेत्रमा नयाँ होइन । टोकिएका नयाँ तथा स्थापित गन्तव्यहरुको विकास गरी पर्यटकमैत्री बनाउने, इन्टरनेट सुविधाको सहज पहुँच, मनोरञ्जनका लागि रिफ्रिजरेट सेक्टर, परम्परागत कोसेली घरहरुको निर्माण तथा विकास आजको आवश्यकता हो ।

पर्यटन बजारमा पहुँच : कुनै पनि गन्तव्यमा पर्यटक तब पुग्छ जब उक्त गन्तव्यका बारेमा उ सूचित हुन्छ । जतिसुकै पर्यटकीय आकर्षणले युक्त भए पनि त्यसका बारेमा कुनै सूचना प्राप्त नहुने ब्यक्ति त्यहाँ पर्यटकका रूपमा पुग्दै पुग्दैन । जतिसुकै हवाई लगायतको सञ्जाल निर्माण भए पनि वा पर्यटकीय गन्तव्यको विकास र विस्तार भए पनि पर्यटकसम्म ती सूचना नपुगेसम्म आशातीत रूपमा पर्यटक आकर्षित गर्न सकिँदैन । यसका लागि अन्तर्राष्ट्रिय प्रवर्द्धनात्मक कार्यक्रमहरु आक्रामक रूपमा सञ्चालन गर्नुपर्ने हुन्छ । पर्यटकको रोजाइमा अग्रस्थानमा देखिएका अन्तर्राष्ट्रिय सञ्चारमाध्यमहरु, सामाजिक सञ्जाल, ट्वाभल साइटहरु मार्फत नेपाली पर्यटन बजारका बारेमा सुसूचित गराउनु जरुरी छ । यसका लागि आकर्षक प्याकेजहरुसहित ट्वाभल सम्बन्धी सेवा दिने एजेन्सीहरुको प्रयोग गर्नु थप प्रभावकारी हुने देखिन्छ । यसका साथसाथै नेपाल भ्रमण वर्षलाई सफल बनाउन अन्तर्राष्ट्रियक समन्वयको जति खर्चो देखिएको छ त्यति नै भ्रमण वर्ष संचालनको गतिशीलता पनि । बाध्य पर्यटन प्रवर्द्धनको मुख्य जिम्मेवारी लिएको नेपाल पर्यटन बोर्ड आफ्नै कर्मचारीको वैदेशिक भ्रमणमा सीमित नरही मुख्य एवम् सम्भावित पर्यटन बजारमा आक्रामक रूपमा प्रवर्द्धनात्मक कार्यक्रम सञ्चालन गर्नेतर्फ ध्यान पुऱ्याउनु जरुरी छ ।

भापाका विवेश उत्कृष्ट फेशन डिजाइनर, प्रणित उत्कृष्ट कोरियोग्राफर

फेशन डिजाइनर विवेश राई ।

कोरियोग्राफर प्रणित पुडासैनी ।

वित्तमोड, साउन २५। भापा वित्तमोड-५ का विवेश राईले इमरजिग उत्कृष्ट फेशन डिजाइनरको अवार्ड हात पारेका छन् ।

प्याजेन्ट नेपाल इन्टरनेशनलले नेपालमा पहिलो पटक आयोजना गरेको 'फेशन एण्ड मोडल अवार्ड-२०१९' मा नेपालभरबाट सहभागी भएका प्रतिस्पर्धीलाई पछि पाउँदै फेशन डिजाइनर राईले उक्त अवार्ड हात पारेका हुन् ।

नेपालभरबाट सहभागी भएका प्रतिस्पर्धीमध्ये टप फाइभमा छनौट भएका फेशन डिजाइनर राईलाई प्याजेन्ट नेपाल इन्टरनेशनलको आयोजनामा काठमाडौंको प्रदर्शनीमार्गस्थित राष्ट्रिय सभागृहमा भएको फेशन एण्ड मोडल अवार्ड-२०१९ कार्यक्रममा उक्त अवार्ड प्रदान गरिएको हो ।

भारतको शिलगढीमा फेशन डिजाइन सम्बन्धी अध्ययन गरेर फर्केका विवेशले आफूले सिकेको सीप व्यवहारमा उताउँदै भापाको वित्तमोडमा रहेको हनुमान सेन्ट्रलमा दुई वर्षदेखि विवेश क्रिएशन नामक ब्युटिक सञ्चालन गर्दै आइरहेका छन् ।

फेशन डिजाइन सम्बन्धी काम गर्दै आएका विवेशले विभिन्न फेशन सो, ड्रेस डिजाइन र प्रदेश नं. १ मा हुने विभिन्न सुन्दरी प्रतियोगितामा फेशन डिजाइनरका रूपमा निर्णायकको भूमिका निर्वाह गर्दै आइरहेका छन् ।

यसअघि भारतमा भएको विभिन्न प्रतियोगितामा उत्कृष्ट फेशन डिजाइनरको अवार्ड समेत प्राप्त गरेका राईले नेपालमा पहिलो पटक उक्त अवार्ड प्राप्त गरेको बताए । उनले उत्कृष्ट फेशन डिजाइनरको अवार्डले आफूलाई नेपाली फेशन डिजाइनको क्षेत्रमा काम गर्न थप उर्जा मिलेको बताए ।

त्यस्तै भापाका प्रणित पुडासैनीले उत्कृष्ट फेशन कोरियोग्राफरको अवार्ड जितेका छन् । पुडासैनीले मोफसल विद्यामा उक्त अवार्ड हात पारेका हुन् ।

अवार्डका लागि टप फाइभमा नेपालभरबाट छनौट भएका भापाका प्रणितले सबैलाई उछिन्दै अवार्ड आफ्नो हातमा पारेका हुन् । प्रणितले भापामा विगत पाँच वर्षदेखि इभेन्ट म्यानेजमेन्ट, निर्देशन तथा कोरियोग्राफी गर्दै आएका छन् । उनी सञ्चारकर्मी समेत हुन् ।

अवार्ड प्राप्त गरेपछि उनले अवार्डले आफूलाई कोरियोग्राफरको क्षेत्रमा काम गर्न हौसला प्रदान गरेको बताए । मोफसलबाट उक्त अवार्डका लागि छनौट हुनु कठिन भए पनि आफूले सबैको साथ र सहयोगले गर्दा उक्त अवार्ड प्राप्त गर्न सफल भएको बताए ।

एक अमेरिकी पत्रिकाको अन्तिम अंक

● रिचाई फसेट

अमेरिकाको एउटा साप्ताहिक पत्रिका 'वाररोड पायोनियर'की प्रकाशक रेबेका कोल्डेनलाई पहिल्यै लागेको थियो- 'यो उनको कर्मचारी समूहका लागि तनावपूर्ण समाचार हुनेछ ।' त्यो दिन सबै कुरा ठिकठाकै थियो । फरक के थियो भने 'वाररोड पायोनियर' कर्मचारीका लागि त्यो अन्तिम सोमवार थियो, जो साँच्चै नै अधिल्लो साता उनले पत्रिका बन्द गर्ने घोषणा गरिन् ।

द पायोनियर त्यस्तो साप्ताहिक पत्रिका हो जो क्यानडा सीमासँगैको अमेरिकी राज्य मिनीसोटाबाट एक सय २१ वर्षसम्म निरन्तर

भन्दै रेबेकाले सुनाइन्- 'म आफ्नै निर्णयबाट मर्माहत छु ।'

मिनीसोटामा सन् २००४ यता ६५ वटा पत्रिका बन्द भइसकेका छन् । त्यो सूचीमा पायोनियर अर्को थपिएको छ । २०१९ मे ७ मा 'द वाररोड पायोनियर'को अन्तिम प्रकाशन भयो अन्ततः यो पनि अमेरिकीका तिनै दुई हजार पत्रिकाहरूको पंक्तिमा सूचीबद्ध थियो, जो विगत १५ वर्षयता प्रकाशन बन्द भएका छन् ।

सन् २०१७ मार्च १४ को कुरा हो । पत्रिकाको पहिलो पृष्ठको वारमुनि सधैं एउटा प्रसिद्ध महावाणि छापिन्थ्यो, तर यसपटक फरक भनाइ छापिएको थियो- 'म यही समुदायको छाया हुँ ।' त्यसपछि

सेतो खाली स्थान थियो । लेख प्रकाशित हुने स्थानमा लेखिएको थियो- 'तिमीविना यो पत्रिका पनि चल्दैन !' यो एउटा साँच्चै वियोगान्त लेखाइ थियो । तीन वर्षपछि यो यथार्थ भएको छ ।

१५ वर्ष प्रकाशित भयो, स्थानीय मुद्दामा सशक्त उपस्थिति जनायो । कृषि, शिक्षा, स्वास्थ्य, अव्यवस्था जस्ता चासोका विषयमा सत्यको भुईँ छोर सधैं समाज र राज्यलाई मार्गनिर्देश गरिरह्यो ।

यति लामो इतिहास बोकेको पत्रिका बन्द गर्ने दिन रेबेकालाई सहज महशुस भइरहेको थिएन । उनी विहानै उठिन् । मन शान्तिको लागि एउटा क्रिश्चियन गीत सुनिन्- 'दिस इज माइ स्टोरी, दिस इज माइ सड, प्रेजिड माई सेभिअर अल डे लड' (यो मेरो कथा हो, यो मेरो गीत हो, पूरै दिनहरू मेरा संरक्षकको प्रशंसामा...)

अधिसम्म पनि मिनीसोटाका अधिकांश विज्ञापन ५० प्रतिशत पत्रिका र ५० प्रतिशत रेडियोमा जान्थे तर अहिले समय बदलिएको छ । सबैजसो व्यापार इन्टरनेट केन्द्रित भएको छ । केही हिस्सा मात्रै पत्रिका र रेडियोमा जान्छ । पत्रिका र रेडियोले पाउने विज्ञापन भनेको वृद्धर लक्षित मात्र हो ।

त्यो दिन उनी गद्गै मन लिएर समाचार कक्षमा प्रवेश गरिन् । उनको साथमा जैतुन फल र टमाटरको मिश्रण थियो । त्यसलाई सघाने मंदिना भोड्काको एउटा बोतल पनि । समाचार कक्षको प्रिन्टरमा पहिलो पृष्ठको शीर्षकले जिस्काइरहेको थियो । ठूलो बोल्ड अक्षरमा लेखिएको थियो- 'फाइनल एडिसन' अर्थात् अन्तिम अंक ।

सत्यको भुईँमा उभिएर
५९ वर्षकी रेबेकाले सन् २००८ को डिसेम्बरमा 'द वाररोड पायोनियर' किनेकी थिइन् । मार्केटिङ पृष्ठभूमि, आत्मविश्वास, लेखन क्षमताका कारण त्यतिबेला उनमा ठूलो आशा सञ्चार भएको थियो । बितेका १० वर्षमा त्यो उत्साहले ठूलो परिवर्तन ल्याउन सम्भव भएन । पत्रिकाको आर्थिक स्थिति कहिलै मजबुद हुन सकेन ।

वर्षौदेखि बन्दै आएको आफ्नो डेस्कमा उनी बसिन् र केही विलहरू पढ्दै थिइन् । त्यसमध्ये एउटा स्टाइमप लगाइएको विलमा 'पास्ट ड्यु' लेखिएको थियो । त्यो मिति नाघिसकेको तर पैसा नउठेको विल थियो ।

पायोनियरका कर्मचारीले सन् २०१० को अप्रिलदेखि नै आर्थिक कठिनाई महशुस गरिसकेका थिए । तर, सत्यको वकालत गर्न भने रेबेकाले छोडिदिएन् । पत्रिकाले मार्बिन कम्पनीको प्रमुख कार्यकारी अधिकृत जोन डब्ल्यु मार्बिनको एउटा घटना सम्बन्धी समाचार प्रकाशन गरेको थियो । जसका कारण मार्बिनको छोरी पत्रिका परिन् । कर्पोरेट दबदबा भएको अवस्थामा यो एकदमै साहसिक कदम थियो ।

यो पत्रिका स्थानीयवासी माथि लेखिएका फिचरले भरिएको हुन्थ्यो । थोरै प्रेस विज्ञापनहरू हुन्थे । कहिलेकाहीँ माछुवाहरूले समातेका दुर्लभ ठूला माछाका तस्वीरहरू प्रकाशित हुन्थे । कृषकहरूका कथा पस्किन पत्रिका खप्पिस थियो । यदाकदा बच्चाहरूले अवार्ड पाएका समाचार छापिन्थे । सरकारी अधिकारीहरू, स्कूल बोर्ड र स्थानीय खेल यसको प्राथमिकतामा थिए ।

सो समाचार प्रकाशित भएपछि रेबेकामाथि तीव्र दबाव पथ्यो । सो कम्पनीले विज्ञापन रोक्ने चेतावनी दियो तर पछि त्यस्तो भएन । त्यसको एक हप्तापछि रेबेकाले सम्पादकीय लेखेर उक्त प्रकरणमा पत्रिकाको धारणा राख्दै सत्यको पक्षमा वकालत गरिन् । उनले सम्पादकीयमा प्रेस

'वाररोड पायोनियर' अमेरिकी सभ्यता प्रक्रियाको एउटा साक्षी थियो । यो सन् १८९७ को कुरा हो । त्यतिबेला मिनीसोटाको त्यो सानो सहरमा कसैको 'अविच्युरी' लेखिदिने कुनै पत्रिका थिएन । न त स्थानीय सहरले मनाउने विजयोत्सवलाई समाचार बनाउने कुनै सञ्चार माध्यम नै थिए । वाररोड सहरको इतिहास खोज्दा अहिले पनि स्थानीय संग्रहालयमा कुनै अन्य ऐतिहासिक तथ्य भेटिँदैन । एउटा वाकसमा जोगाएर राखिएको एउटा पत्रिका भेटिँदछ, त्यो पायोनियरको पहिलो अंक हो ।

सबैजसो व्यापार इन्टरनेट केन्द्रित भएको छ । विज्ञापनको केही हिस्सा मात्रै पत्रिका र रेडियोमा जान्छ । पत्रिका र रेडियोले पाउने व्यापार भनेको वृद्धर लक्षित मात्र हो ।

समाचार प्रकाशनको एक प्रकारको मरुभूमिमा यो पत्रिकाले छिट्टै गति लियो । पायोनियर हुलाक बक्समा पुग्थ्यो । प्रकाशकले यसलाई १३ हप्ताको लागि निःशुल्क दिन्थे । परीक्षणकै रूपमा प्रकाशन भएको हुँदा यसको दीर्घकालीन यात्रावारे त्यतिबेला कुनै योजना थिएन ।

स्वतन्त्रता नियन्त्रणमा लिने प्रयास नगर्न सचेत समेत गराइन् ।

समाचार प्रकाशनको एक प्रकारको मरुभूमिमा यो पत्रिकाले छिट्टै गति लियो । पायोनियर हुलाक बक्समा पुग्थ्यो । प्रकाशकले यसलाई १३ हप्ताको लागि निःशुल्क दिन्थे । परीक्षणकै रूपमा प्रकाशन भएको हुँदा यसको दीर्घकालीन यात्रावारे त्यतिबेला कुनै योजना थिएन ।

ककटेल सेवनको त्यो सोमवार मध्याह्नसम्म भोड्का रिटिडसकेको थियो । सोही बखत कार्यालयमा एउटा 'अविच्युरी' को नयाँ सामग्री आइपुग्यो जुन पत्रिकाको संस्थापकको थियो । यसले रेबेकाको मन थप गद्गै बनायो, अझ भावुक पनि । सबै पृष्ठका लागि सामग्री चयन भइसकेको थियो । अन्तिम अंका संस्थापकको 'अविच्युरी' कसरी प्रकाशन नगर्नु ?

पायोनियरको अवसान स्वभाविक थियो किनभने पछिल्लो समय पत्रिकामा स्तरीय विज्ञापन आउन छोडेका थिए । पत्रिकाको सर्कुलेशन घटेको थियो । यो त्यस्तो क्षेत्र हो जहाँ 'डोरस्टेप रिटेल' को ख्याति प्राप्त कम्पनी अत्याजत समेत असफल भएको छ । जाडो याममा तापक्रम माइनस ३५ डिग्री फरेनहाइटसम्म फर्ने यो ठाउँमा उसको व्यवसाय असफल हुनु नौलो कुरा होइन । पछिल्लो कालमा सहरको एउटा मात्र गोरस सुपरमार्केटले पत्रिकालाई रंगिन विज्ञापन दिइरहेको थियो ।

रेबेकाले नियमित १६ को सडा २ पृष्ठ थप गर्न लगाइन् र भइरहेको पत्रिकामा सो सामग्री समेटिन् । वेल्का ५ वजेपछि पत्रिका छपाखानामा गइसकेको थियो । पायोनियरको महिला टोलीले वाइनको बोतल खोल्थो । पत्रिका बन्द भएकोमा ग्राफिक डिजाइन प्रोभेन्स समुदायदेखि निकै रिसाएकी थिइन् । 'हामी बन्दै हुनुपर्ने त थिएन । यो भन्दा राम्रो गर्न सक्थौं तर समुदाय हामीसँग जोडिन आएन' -उनले भनिन् । रेबेका उनलाई सम्झाउन सकिरहेकी थिइन् । कार्यालयबाट फर्किँदा गाडी चलाइरहेकी उनी खेतमा काम गरिरहेका किसानहरूलाई हेर्दै न्यान्तो मौसममा भन्दै थिइन्- 'म सोच्दै थिएँ यी कृषि फार्मका स्टोरी हामीले गर्नुपर्छ ।'

(न्युयोर्क टाइम्सबाट अनुवाद)

पुराणको बचतबाट सामुदायिक भवन

सुरुङ्गा, साउन २५। कनकाई नगरपालिका-१ जामुनवारीमा सामुदायिक भवनको निर्माण कार्य धमाधम भइरहेको छ ।

एक करोड ३० लाख रुपैयाँको लागतमा निर्माण शुरु गरिएको उक्त सामुदायिक भवनको छत ढलानको कार्य सम्पन्न भएको छ । नवदेश्वर शिवालय मन्दिर संरक्षण समितिको पहलमा निर्माण कार्य अघि बढिरहेको हो ।

एक हजार मानिस अटाउन सक्ने क्षमताको सो भवन निर्माणमा हालसम्म ७५ लाख रुपैयाँ खर्च

भइसकेको छ । तीन वर्षअघि आयोजना गरिएको महापुराणबाट बचत रहेको २२ लाख ५० हजार, १ नं. प्रदेश सरकारबाट १७ लाख, प्रदेश सभा सदस्य मान्यव ह्रीराकुमार थापा मार्फत प्रदेश सांसद विकास

कोषबाट ११ लाख र कनकाई नगरपालिकाबाट नौ लाख रुपैयाँ प्राप्त भइसकेको छ भने अन्य खर्च विभिन्न मनकारी दाताबाट आउनेक्रम जारी छ । नवदेश्वर शिवालय संरक्षण समितिका अध्यक्ष सुलोचना ओलीको विशेष संरक्षकत्वमा स्थानीय समाजसेवी उमाप्रसाद सिटौला अध्यक्ष र युवा व्यवसायी दीपक चापागाई सचिव रहेको नवदेश्वर सामुदायिक भवन निर्माण समितिले निर्माण कार्यलाई निरन्तरता दिइरहेको छ ।

भइसकेको छ । तीन वर्षअघि आयोजना गरिएको महापुराणबाट बचत रहेको २२ लाख ५० हजार, १ नं. प्रदेश सरकारबाट १७ लाख, प्रदेश सभा सदस्य मान्यव ह्रीराकुमार थापा मार्फत प्रदेश सांसद विकास कोषबाट ११ लाख र कनकाई नगरपालिकाबाट नौ लाख रुपैयाँ प्राप्त भइसकेको छ भने अन्य खर्च विभिन्न मनकारी दाताबाट आउनेक्रम जारी छ । नवदेश्वर शिवालय संरक्षण समितिका अध्यक्ष सुलोचना ओलीको विशेष संरक्षकत्वमा स्थानीय समाजसेवी उमाप्रसाद सिटौला अध्यक्ष र युवा व्यवसायी दीपक चापागाई सचिव रहेको नवदेश्वर सामुदायिक भवन निर्माण समितिले निर्माण कार्यलाई निरन्तरता दिइरहेको छ ।

भरुवा बन्दुकसहित एक पक्राउ

भद्रपुर, साउन २५। भरुवा बन्दुकसहित भापाको हल्लेबारीबाट एक जना पक्राउ परेका छन् ।

बन्दुकसहित पक्राउपर्नेमा हल्लेबारी गाउँपालिका-५ का ६० वर्षीय ताराहाड राई रहेको प्रहरी कार्यालय भापाका प्रहरी नायव उपरीक्षक महेशकुमार श्रेष्ठले जानकारी दिए ।

प्रहरीका अनुसार सोही गाउँपालिकास्थित शान्ति सामुदायिक जङ्गलमा वन्यजन्तुको सिकार गर्न गएका राई वनबाट निस्कँदै गरेको अवस्थामा प्रहरी चौकी जलथलले उनलाई एक थान भरुवा बन्दुक र एउटा धनुष तीरसहित पक्राउ गरेको हो ।

पक्राउ परेका राईलाई आवश्यक अनुसन्धानका लागि प्रहरी कार्यालय

असोजमा रातो टीका निधारमा

अशोक शर्मा निर्देशित फिल्म 'रातो टीका निधारमा' को प्रदर्शन मिति घोषणा गरिएको छ । बुधबार सार्वजनिक गरिएको 'मेरो माया के हो ?' बोलको गीतमा प्रदर्शन मिति नराखे पनि बिहीबार फेसबुकमा एक स्टारस लेख्दै निर्देशक शर्माले फिल्म असोज १० गतेबाट प्रदर्शनमा आउन जानकारी दिएका छन् । अहिलेसम्म यो डेटमा अरु फिल्मले प्रदर्शन मिति तोकेका छैनन् ।

यसअघि यो मितिमा दीपकराज गिरी समूहको फिल्म 'छ माया छपकै' प्रदर्शनमा आउने चर्चा थियो । तर, प्रभास स्टार फिल्म 'साहो' को डरले भाद्र १३ गतेबाट 'कबड्डी ३' असोज ३ मा रिलिज हुने भएपछि दीपकराजले एक हप्तापछि फिल्म प्रदर्शन नगर्ने घोषणा गरे । उनको तर्क छ- 'कबड्डी ३' प्रदर्शनमा आएको एक हप्तापछि फिल्म रिलिज गर्दा हल पाइन् । बरु, भाद्र २७ मा आउँछौं ।'

'कबड्डी ३' टिमलाई प्रदर्शन मितिमा पुर्णविचार गर्न आग्रह गरिरहेँदा दीपकराजको हातबाट असोज १० गतेको मिति पनि उफिएको छ । निर्देशक शर्माले 'छ माया छपकै' लाई चेपुवामा पार्न यो चाल चालेको कतिपयको विश्लेषण छ । भाद्र २७ को जाल फ्याकेर दीपकराजको टिम घटस्थापनाको छेको अर्थात् असोज १० मै फिल्म रिलिज गर्ने तयारीमा थियो । तर, अब यो ढोका पनि बन्द भएको छ ।

फूलपातीमा आउने चर्चा भएको अभिनेत्री साम्राज्ञी आरएल शाह स्टार फिल्म 'रातो टीका निधारमा' ले घटस्थापना रोजेपछि 'छ माया छपकै' को प्रदर्शन मिति थप अर्थशोका परेको छ । कतै गत वर्ष भैँ दीपकराज गिरी र निर्देशक अशोक शर्माबीच प्रदर्शन मितिमा सहमति जुटेको त होइन ?

यसकारण नड टोकनु हुँदैन

सामान्यतया सबैखाले रोगव्याधबाट जोगिन चिकित्सकदेखि घरपरिवारका ठूलाबडाहरूले हात सफा राख्ने सल्लाह दिन्छन् । सबै भन्दा- 'हात सफा राख । दिसा-पिसाब गरेपछि साबुनले हात धोऊ, खाना खानुअघि हात धोऊ ।'

भनिन्छ, हात सफा भए किटाणु फैलिँदैनन् । खानेकुरा बेच्नेहरूले अझ बढी हात सफा राख्नुपर्छ । तर, यथार्थमा हुन्छ के भने हामीले जितिसकेको प्रयास गरे पनि हातबाट व्याक्टेरिया/कीटाणु पूर्णतया समाप्त हुँदैनन् वा भन्ने हाम्रो हात किटाणुमुक्त हुँदैन । त्यसैले विरामीको जाँच वा उपचार गर्दा चिकित्सक र नर्सहरू पन्जा लगाउँछन् ।

करिव सय वर्षअघि चिकित्सकले के पाए भने- वारम्बार हात धुँदा पनि हात पूर्णरूपमा किटाणुमुक्त हुँदैन । तर, यसको कारण पत्ता लगाउन भने करिव ७० वर्षभन्दा बढी समय लाग्यो । सन् १९७० तिर आएर मात्र हात पूर्णतया किटाणुमुक्त नहुने कारण पत्ता लाग्यो । वैज्ञानिकहरूले परीक्षणबाट के पत्ता लगाए भने हातका औलाको टुप्पो सफा भए मात्र किटाणु फैलन घट्छ । हाम्रो नडमुनिको ठाउँमा यति धेरै किटाणु हुन्छ कि यसलाई किटाणुको घर भने हुन्छ ।

हात धुँदा नड र औलाको काप राम्ररी सफा हुँदैन । साथै हात धोएपछि पनि नड र काप धेरै बेरसम्म सुक्दैन । सुख्खा नहुने र ओसिलो (भिजेको) ठाउँमा व्याक्टेरियाको अत्यन्त छिटो वृद्धि हुन्छ । सन् १९८८ मा अमेरिकीको पेन्सिलभानिया विश्वविद्यालयमा एउटा अनुसन्धान भयो । अनुसन्धानमा २६ जना स्वयम्सेवक र केही कर्मचारीका हातको नमूना परीक्षण गरियो । परीक्षणमा नड र औलाका काप नै त्यस्ता ठाउँ प्रमाणित भए, जहाँ हातका अन्य भागभन्दा बढी व्याक्टेरिया पाइयो । पूरै हातभरि हजारौँ व्याक्टेरिया भेटिए भने नडमुनि लाखौँ व्याक्टेरिया फेला परे । हात धुँदा पनि साबुन नडमुनि मुस्किलले पुग्छ र त्यहाँ

वर्षेति विश्वभर करिव ३० लाख मानिसको मृत्यु डाइरियाबाट हुने गरेको छ । सरसफाई विज्ञहरूका अनुसार हात राम्ररी धुने हो भने ती मध्ये १० लाखको जीवन बचाउन सकिन्छ । र, हामीले आफ्ना नड नपाल्ने र हात सफा राख्ने अझै धेरै जीवन बचाउन सकिन्छ । बीबीसी